

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του Α.Σ.Κ.Ε.

Μάρτιος 2007

αρ. φύλλου 115

Γραφεία : Τζώρτζ 12, 7^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 77,
τηλ. 210-3822315, fax 210-3819887 e-mail aske@mailbox.gr, ιστοσελίδα <http://www.aske.gr>

ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΑ ΚΑΙ ΑΣΤΟΧΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΕΝΟΨΕΙ (υποτίθεται) ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

Εάν κάποιος έπαιρνε στα σοβαρά τις εικόνες και τις κραυγές των ιδιωτικών καναλιών και τα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων της 8^{ης} και 9^{ης} του Μάρτη θα νόμιζε ότι άρχισε εμφύλιος πόλεμος, και μάλιστα άγριος, στη χώρα μας. Αυτή θα είναι και η εντύπωση όπου στον έξω κόσμο πέρασαν οι εικόνες αυτές. Δεν είναι υποχρεωμένοι να γνωρίζουν τις ιδιοτυπίες μας.

Οι στόχοι της Ν.Δ. και το πρόβλημα Ντόρα

Ας προσπαθήσουμε να δούμε τι, πράγματι, γίνεται. Η Ν.Δ. γνώριζε, φυσικά, ότι οι αντιδράσεις θα ήσαν μεγάλες για τις μεταρρυθμίσεις της στην πολύπαθη εκπαίδευση. Φρόντισε, όμως, να τις καταστήσει οξύτερες με το να συνδυάσει την ψήφιση του αναθεωρητέου άρθρου 16, που απαγορεύει τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, με την υπερψήφιση του νόμου-πλαίσιου για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, άγνωστο σε τι στοχεύοντας αυτός ο συνδυασμός, αν υποθεθεί, πράγμα καθόλου αυτονόητο, ότι έχει σχεδιασμένους στόχους. Θα ήθελε, πιθανόν, να ενεργοποιήσει τα αντανάκλαστικά της σιωπηλής πλειονότητας, που αποκρούει τις οξυτήτες, ώστε να κερδίσει άνετα τις εκλογές σαν δύναμη της... ηρεμίας, όμως δε μπορεί να τις προκηρύξει μέσα στο Πάσχα και, αν περάσει λίγος καιρός, οι πολλοί θα σκεφτούν ψυχραιμότερα και οι προβοκάτσιες θα γίνουν μπούμεραγκ.

(συνέχεια στη σελ.10)

Οικονομική Εξόρμηση του Α.Σ.Κ.Ε.

Επειδή πλέον οι εκλογές μπορεί να προκηρυχθούν ανά πάσα στιγμή και το ΑΣΚΕ πρέπει να εξαντλήσει όλες τις δυνατότητές του, ώστε να συγκεντρώσει τα απαιτούμενα χρήματα για τη συμμετοχή του (μετά τα ευοίωνα αποτελέσματα στις 2 προηγούμενες), απευθυνόμαστε στους φίλους και τους ζητούμε να προσφέρουν την έκτακτη συνδρομή τους (μικρότερη ή μεγαλύτερη). Καλό είναι οι συνδρομές να έχουν συγκεντρωθεί **μέχρι τις 31 Μαρτίου**, αλλά σε κάθε περίπτωση μέχρι τις 16 Απριλίου.

Η ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ και ...άλλα μέτρα

Υπακούοντας στις εντολές των Βρυξελλών και άλλων ξένων κέντρων για ιδιωτικοποίηση των πάντων, με σκοπό τη γιγάντωση των ιδιωτικών κερδών (με τη δυστυχία των πολλών), η κυβέρνηση της Ν.Δ. ξεκίνησε την ιδιωτικοποίηση της εκπαίδευσης. Με τη βοήθεια των ΜΜΕ των νταβατζήδων ο πραγματικός σκοπός δεν προβάλλεται και ως «μεταρρύθμιση» προβάλλονται δευτερεύοντα μέτρα, που εκτιμάται ότι θα τύχουν κοινωνικής συναίνεσης.

Με το τέλος της κοινοβουλευτικής διαδικασίας για την ψήφιση του άρθρου 16 ως αναθεωρητέου από την επόμενη Βουλή, με τα γνωστά αποτελέσματα, υπήρξε η ελπίδα για ύφεση και ηρεμία στο μέτωπο της (ανώτατης) εκπαίδευσης. Κάποιοι μάλιστα, μάλλον υπερβολικά αισιόδοξοι, εξέφρασαν την άποψη ότι επιτέλους αυτό θα (συνέχεια στη σελ. 4)

Οι Εσπερίδες του Α.Σ.Κ.Ε.

Η επόμενη εσπερίδα θα πραγματοποιηθεί την Τετάρτη **21 Μαρτίου**, ώρα 7.30 μ.μ., με θέματα: α) Η σημασία της διδασκαλίας και της γνώσης της Ιστορίας, β) Οι απόπειρες διαστρέβλωσης και εξάλειψης της ιστορικής μνήμης και γ) Το βιβλίο της Ιστορίας της ΣΤ΄ Δημοτικού (εισήγηση του μέλους της Ε.Ε. του ΑΣΚΕ Γ. Λαουρδέκη στο δισέλιδο ένθετο). Τον Απρίλιο δε θα γίνει εσπερίδα, λόγω της εκδήλωσης της Νεολαίας του ΑΣΚΕ.

Η μεθεπόμενη εσπερίδα θα πραγματοποιηθεί την Τετάρτη **30 Μαΐου**, ώρα 7.30 μ.μ. με θέμα τον ελληνικό πολιτισμό της Μ. Ασίας και του Πόντου.

Η Εκδήλωση της Νεολαίας του ΑΣΚΕ

Η Νεολαία του ΑΣΚΕ μας προσκαλεί κι αυτή τη χρονιά στην πολιτιστική της εκδήλωση, με πλούσιο μουσικό πρόγραμμα, εκθέσεις κλπ., που θα γίνει την Κυριακή **29 Απριλίου**, ώρα **6.30 μ.μ.**, στην Ηλιούπολη, στο αμφιθέατρο του Ειδικού Σχολείου, Ύδρας και Μνησικλέους, απέναντι από το Δημοτικό Αναψυκτήριο. Η είσοδος θα είναι ελεύθερη.

ΠΗΓΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ Η ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΗΣ ΘΥΓΑΤΕΡΑΣ ΣΤΗ ΘΡΑΚΗ

Οι προσδοκίες διαψεύδονται.

Άλλες ήταν, φαίνεται, οι προσδοκίες της θυγατέρας Μητσοτάκη όταν εγκατέλειπε το Δήμο της Αθήνας για ν' αναλάβει το Υπουργείο Εξωτερικών. Ίσως θεωρούσε ότι ο δρόμος της διαδοχής θα ήταν σύντομος, επειδή έχει την εύνοια των ξένων υποστηρικτών της οικογένειας, γενικότερα όσων συντάχθηκαν με το σχέδιο Ανάν, την εύνοια των λεγόμενων Μ.Μ.Ε., την ευχέρεια της ίδιας στις δημόσιες σχέσεις και επειδή πίστευε στη γρήγορη φθορά της ΝΔ. Όμως διαψεύστηκε. Το βεβαρημένο παρελθόν της οικογένειας και το γεγονός ότι η κυβέρνηση της Ν.Δ. εν πολλοίς διατηρεί στην εξωτερική πολιτική της τα στοιχεία της πολιτικής Μολυβιάτη περιόρισαν σημαντικά το ρόλο της ως υπουργού εξωτερικών. Δεν την αφήνουν να αποφασίζει για τα μείζονα εθνικά θέματα και κάθε ενέργειά της είναι αντικείμενο κριτικής, ακόμη και από φιλοκυβερνητικές εφημερίδες. Έτσι απομακρύνθηκε ο στόχος της διαδοχής για το άμεσο μέλλον, που προϋποθέτει, εκτός των άλλων, να χάσει η ΝΔ τις εκλογές. «Δυστυχώς η Ν.Δ. θα κερδίσει άνετα τις εκλογές», δήλωσε με παράπονο ο επίτιμος, υποκρινόμενος ότι το κακό είναι πως η κυβέρνηση δε δέχεται πίεση από την αντιπολίτευση, για να είναι πιο προσεκτική.

Κυβερνητική απόφαση

Η επίσκεψή της στην Θράκη ως υπουργού Εξωτερικών για την εξαγγελία μέτρων για τη μουσουλμανική μειονότητα ήταν κυβερνητική απόφαση, προφανώς στα πλαίσια της πολιτικής «εξευμενισμού» της Τουρκίας. Ίσως, ταυτόχρονα της δόθηκε κάποιος επιπλέον ρόλος ως αντιστάθμισμα στην ουσιαστική υποβάθμισή της ως υπ. Εξ.

Αυτή η κυβερνητική πολιτική είναι εξαιρετικά επικίνδυνη για τη χώρα μας, επειδή η Τουρκία διεκδικεί πλέον ανοικτά, εκτός του Αιγαίου, και τη Θράκη, με μοχλό τη μειονότητα, που τη θεωρεί τουρκική. **Επίσημη επίσκεψη υπουργού εξωτερικών της Ελλάδας δε νοείται πουθενά στην ελληνική επικράτεια.** Ο συμβολισμός είναι προφανής και, μάλιστα, όταν είχαν προηγηθεί οι αμερικανικές δηλώσεις περί τουρκικής μειονότητας και η στάση της Τουρκίας. Ο πρέσβης των Η.Π.Α. στον Ο.Α.Σ.Ε., μίλησε για ύπαρξη «τουρκικής, αλβανικής και μακεδονικής μειονότητας» στην Ελλάδα. Η Τουρκία απαιτεί την, όπως αναλυτικά περιγράφεται σε προηγούμενο άρθρο της «Ε», εκλογή των μουφτήδων και το συλλογικό αυτοπροσδιορισμό της μειονότητας ως τουρκικής, με αποκορύφωμα την έκτακτη συνεδρίαση που

πραγματοποιήθηκε στην τουρκική Εθνοσυνέλευση, με αποκλειστικό θέμα την ελληνική Θράκη. Έχει επίσης ξεκινήσει εκστρατεία διεθνοποίησης του θέματος καθοδηγώντας (μέσω του διαβόητου προξενείου Κομοτηνής) τους «Τούρκους» της Θράκης να προσφύγουν στην ευρωπαϊκή και τη διεθνή δικαιοσύνη για τις βακουφικές περιουσίες.

Γι' αυτό επιλέχθηκε η θυγατέρα Μητσοτάκη ως ο κατ' εξοχήν εκφραστής του *comme il faut* πειθήνιου πολιτικού, αποδεκτού από Αμερικανούς και Τούρκους, για να φανεί ότι η κυβέρνηση ανταποκρίνεται με τον καταλληλότερο εκπρόσωπό της, παρά το γεγονός ότι σημαντικό μέρος των Πομάκων και των Αθιγγάνων της Θράκης αρνούνται πλέον ανοικτά ότι είναι Τούρκοι.

Δεν έχει τόση σημασία το περιεχόμενο των μέτρων που εξήγγειλε η θυγατέρα. Μερικά απ' αυτά είναι θετικά, π.χ. ο ορισμός ιεροδιδασκάλων που θα πληρώνονται από το ελληνικό δημόσιο και όχι από το προξενείο, όπως συμβαίνει σήμερα. Σημασία έχει ότι υπάρχει πλέον ένα κάκιστο προηγούμενο, που επιτρέπει σε ΗΠΑ και Τουρκία να επεμβαίνουν ανενόχλητα στη Θράκη.

Η «Συμβουλευτική Επιτροπή»

Δεν πρόλαβε να φύγει από τη Θράκη η θυγατέρα και η λεγόμενη «Συμβουλευτική Επιτροπή» της μειονότητας, που εκφράζει τη γραμμή του προξενείου, αφού αναφέρεται σε «Τούρκους της Δυτικής Θράκης» και «τουρκική μειονότητα», χαρακτηρίζει ανεπαρκές το πακέτο μέτρων που παρουσίασε η υπουργός Εξωτερικών. Και καταλήγει: «Η τουρκική μειονότητα δεν επιθυμεί καινούργια μέτρα για τη λύση των προβλημάτων της, παρά μόνο την απόδοση των βασικών δικαιωμάτων της, που της έχουν αφαιρεθεί».

Η Τουρκία, φυσικά, δεν ενδιαφέρεται για τη λύση των προβλημάτων της μειονότητας, αλλά για τον έλεγχό της. Είναι χαρακτηριστικό ότι στη συνεδρίαση της «Συμβουλευτικής Επιτροπής», που έβγαλε ομόφωνα την απόφαση για την ανακοίνωση, ήταν και ο μουσουλμάνος βουλευτής της Ν.Δ. Ιλχάν Αχμέτ. Αυτός που συνόδευσε τη θυγατέρα στην περιοδεία της στην περιοχή και που (από 1ης Μαρτίου) είναι πρόεδρος της «Συμβουλευτικής».

Αναπάντητα ερωτήματα από τη Ντόρα

Η θυγατέρα πάντως δυσκολεύτηκε να δικαιολογήσει την επίσκεψή της στη Θράκη με την ιδιότητα της υπουργού εξωτερικών. «Ας ξεκαθαρίσουμε κάτι: το καθεστώς της μειονότητας στη Θράκη διέπεται από τη Συνθήκη της Λοζάνης. Τη δε ευθύνη για την εφαρμογή της συνθήκης της

(συνέχεια στη σελ. 5)

ΟΙΚΟΥΚΟΥΛΟΦΟΡΟΙ - ΠΡΟΒΟΚΑΤΟΡΕΣ

Για άλλη μια φορά οι γνωστοί κύκλοι των «αγνώστων» κουκουλοφόρων ξαναχτύπησαν σε χρονικό σημείο καίριο, ρίχνοντας νερό στο μύλο της κυβέρνησης, όπως έκαναν τόσες φορές στο παρελθόν με όλες τις μεταπολιτευτικές κυβερνήσεις. Αυτοί συνιστούν το σύγχρονο ελληνικό παρακράτος. Υποτίθεται πως πολεμούν εναντίον κάθε εξουσίας, του κατεστημένου και της άρχουσας τάξης, αλλά το μόνο που κάνουν είναι να καταστρέφουν περιουσίες των δημοσίων πανεπιστημίων και των μικροκαταστηματαρχών και αυτοκίνητα σε λαϊκές συνοικίες, όπως τα Πατήσια, τα Χαντεία, τα Εξάρχεια! Το Κολωνάκι, η Εκάλη και το Παλαιό Ψυχικό τους πέφτουν φαίνεται μακριά. Όπως και όλα τα ιδιωτικά εκπαιδευτήρια! Γι' αυτό απολαμβάνουν προκλητικής ανοχής, αν όχι προστασίας, από την αστυνομία (η οποία αντ' αυτών συλλαμβάνει άλλους) και προκλητικής προβολής από τα ΜΜΕ. Συλλαλητήρια χιλιάδων ή δεκάδων χιλιάδων ανθρώπων και τα δίκαια αιτήματά τους περνούν «απαράτηρητα» από τους γκεμπελίσκους των ΜΜΕ, ενώ τα «κατορθώματα» των ολίγων κουκουλοφόρων προβάλλονται έως και 10 φορές στο ίδιο δελτίο ειδήσεων, για να αγανακτήσει ο τηλεθεατής και να συμφωνήσει με τις «μεταρρυθμίσεις». **Χωρίς τη βοήθειά τους η Γιαννάκου δε θα μπορούσε να αναστρέψει το κλίμα του καλοκαιριού και να περάσει τις «μεταρρυθμίσεις» της.**

Η Σύνοδος του Α.Σ.Κ.Ε.

Στις 27 Ιανουαρίου πραγματοποιήθηκε η τακτική Σύνοδος των μελών του ΑΣΚΕ.

Στο πρώτο μέρος της Συνόδου έγινε ανάλυση της διεθνούς και εσωτερικής κατάστασης, με βάση τα κείμενα που έχουν ήδη δημοσιευτεί στην «Ενημέρωση».

Στο δεύτερο μέρος έγινε απολογισμός της δραστηριότητας του κόμματος στο προηγούμενο εξάμηνο και ο προγραμματισμός για το επόμενο.

Η **Εκτελεστική Επιτροπή** συνεδρίαζε τακτικά κάθε Δευτέρα στις 9μ.μ. (οι συνεδριάσεις ανοικτές για τα μέλη και τους φίλους του κόμματος), ανέλυε όλα τα πολιτικά ζητήματα και δημοσίευε τις εκτιμήσεις και τις θέσεις του ΑΣΚΕ στην «Ε» (που εκδίδεται τακτικά κάθε 2 μήνες), στην ιστοσελίδα, σε δελτία τύπου (που καμία εφημερίδα μεγάλης κυκλοφορίας δε δημοσιεύει) και σε συνεντεύξεις.

Οι συνεδριάσεις της **Νεολαίας** (επίσης ανοικτές) γίνονται κάθε Πέμπτη στις 8μ.μ., με κύρια θέματα την εκπαίδευση και την προετοιμασία της εκδήλωσης (βλ. 1^η σελ.).

Το παρακράτος δεν έπαψε να υπάρχει μετά τη μεταπολίτευση. Απλώς άλλαξε πρόσωπο. Προδικτατορικά ήταν η αστυνομία, η ασφάλεια, ο στρατός. Από τότε που το πολίτευμά μας απέκτησε φιλελεύθερο προσωπίο, και εν μέρει όντως φιλελευθεροποιήθηκε, άλλος έπρεπε να αναλάβει τον εκφοβισμό του κόσμου, ώστε να απέχει από κοινωνικές και εθνικές διεκδικήσεις, διατηρώντας έτσι το σύγχρονο καθεστώς της εθνικής μας εξάρτησης και της συνεπαγόμενης κοινωνικής ανισότητας. Είναι όλες αυτές οι ομάδες που εκφοβίζουν, ληστεύουν, ξυλοκοπούν. Και έχουν το θράσος να προσπαθούν να περιβάλλουν με ιδεολογικό μανδύα τη δράση τους, ώστε να δυσφημούν προοδευτικές ιδέες και τους φορείς τους. Γιατί άραγε ποτέ τους δεν έκαναν μια δική τους διαδήλωση και πάντα τρέχουν πίσω από τις πορείες αυτών που κατηγορούν;

Αλλά, επειδή το παιχνίδι τους παίζεται πολύ χοντρά, δεν είναι δύσκολο να καταλάβει κανείς από πού κινούνται. Η ιδεολογία τους ταυτίζεται πλήρως με τις θεωρίες των φανατικότερων κύκλων της αμερικανοευρωπαϊκής παγκοσμιοποίησης. Καίνε την ελληνική σημαία και το μνημείο του Άγνωστου Στρατιώτη, διαλαλούν ότι «ο Σολωμού ήταν ένα φασιστάκι, που καλά κάνανε οι Τούρκοι και τον σκοτώσανε», αποθεώνουν τον ατομικισμό. Για τα εγκλήματα του Μπους, του Μπλερ, του Ισραήλ και της τουρκικής χούντας δε βρήκαν κουβέντα να πουν...

Η **ιστοσελίδα** του ΑΣΚΕ εμπλουτίζεται συνεχώς με ό,τι καινούργιο υλικό παράγει η Ε.Ε. Το 2006 οι επισκέπτες ήσαν 19.649 (οι επισκέψεις πολύ περισσότερες), από τους οποίους 5511 από ΗΠΑ, 5462 από Ελλάδα, 394 από Κύπρο και οι υπόλοιποι από άλλες χώρες όπου ζουν Έλληνες και δεν έχουν εύκολη πρόσβαση στον ημερήσιο τύπο της Ελλάδας.

Οι **εσπερίδες** συνεχίζονται με επιτυχία (βλ. 1^η σελ.). Επιτυχής ήταν και η **συνεστίαση**, που έγινε στις 4 Νοεμβρίου.

Σημαντική κατάκτηση θεωρείται η έκδοση του ΑΣΚΕ-4, όπου αναλύεται για ποιους λόγους πρέπει να αποχωρήσει η Ελλάδα από την Ε.Ε.. Αποφασίστηκε να ξεκινήσει η δουλειά για τις δύο επόμενες **εκδόσεις**. Η μία θα περιέχει τις βασικές ιδεολογικές και πολιτικές θέσεις του ΑΣΚΕ, δηλ. την ταυτότητα του ΑΣΚΕ. Η άλλη θα αναφέρεται στη Μακεδονία.

Τέλος η Σύνοδος συζήτησε για την ανάγκη συμμετοχής του ΑΣΚΕ στις **εκλογές** και την αντιμετώπιση των οικονομικών δυσκολιών.

Η ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ (πρώτα) ΤΗΣ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ και ...άλλα μέτρα

(συνέχεια από τη σελ. 1)

μπορούσε να αποτελέσει την απαρχή ειλικρινούς κοινωνικού διαλόγου για τα ζητήματα της εκπαίδευσης. Ακριβώς εκείνη τη στιγμή όμως η κυβέρνηση αιφνιδίασε ακόμα και τους πιο καλόπιστους συνομιλητές της. Ανέσυρε από την αναμονή το σχέδιο νόμου για τα ΑΕΙ, το οποίο είχε απορριφθεί από το σύνολο σχεδόν της εκπαιδευτικής κοινότητας πέρσι το καλοκαίρι, προκειμένου να επισπευθεί η ψήφισή του με κάποιες μικροαλλαγές.

Αιχμή του δόρατος της νέας κυβερνητικής επίθεσης είναι η αλλαγή του καθεστώτος του ακαδημαϊκού ασύλου. Ένα ζήτημα που περνάει σε πολύ κόσμο ως πρόβλημα και δημιουργεί εύκολα αίσθηση με την οπτικοποίησή του από τα ηλεκτρονικά ΜΜΕ. Αφορμή, σύμφωνα με τα επίσημα κυβερνητικά χείλη, οι οδομαχίες επί της Πατησίων με τους γνωστούς κύκλους των «αγνώστων» κουκουλοφόρων, σαν να είναι η Πατησίων πανεπιστημιακός χώρος!

Πώς θα προωθηθεί η ιδιωτικοποίηση;

Η ιδιωτικοποίηση της ανώτατης εκπαίδευσης προβλέπεται να γίνει με τη σταδιακή μετατροπή των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων σε οικονομικά αυτοτελή ιδρύματα. Αυτό θα γίνει πραγματικότητα, με βάση το προτεινόμενο σχέδιο, αφού θα υποχρεωθούν να καταθέτουν τετραετή προγράμματα ανάπτυξης, τα οποία θα ελέγχονται και θα αξιολογούνται από επιτροπή του υπουργείου Παιδείας, με βάση ασαφή κριτήρια. Η χρηματοδότηση των ιδρυμάτων από το κράτος θα εξαρτάται από την έγκριση αυτών των προγραμμάτων. Προφανώς ένα ίδρυμα, του οποίου το πρόγραμμα δε θα εγκριθεί, θα πρέπει να αναζητήσει άλλου πηγές χρηματοδότησης, δηλ. να επιβάλει δίδακτρα, να χρεώσει τη χρήση εγκαταστάσεών του, να προσφύγει στον ιδιωτικό τομέα για συμπαραγωγές προϊόντων, προσαρμοζόμενο έτσι στην **εφαρμοσμένη κερδοφόρα έρευνα**. Στην κατεύθυνση αυτή κινείται επίσης και η θεσμοθέτηση του οικονομικού διευθυντή (μάνατζερ) των ιδρυμάτων, αφού αυτός θα οδηγήσει σε διαχείριση με αυστηρά οικονομικά κριτήρια, αντί των ακαδημαϊκών που ισχύουν σήμερα. Τα μέτρα αυτά η κυβέρνηση τα επενδύει με την επιχειρηματολογία της αντιμετώπισης της κακοδιαχείρισης των ιδρυμάτων, πρόβλημα δυστυχώς υπαρκτό.

Η θέση του ΑΣΚΕ

Το ΑΣΚΕ πιστεύει πως **το σχέδιο νόμου είναι απορριπτέο στη βάση της φιλοσοφίας του.**

Δε λύνει κανένα από τα προβλήματα στα οποία υποτίθεται πως στοχεύει, ακόμα και αν θίγει κάποια από αυτά. Αντιθέτως θα δημιουργήσει νέα και πιο σοβαρά με κορυφαίο την ιδιωτικοποίηση της ανώτατης εκπαίδευσης και όλα τα εξ αυτής παρεπόμενα, στα οποία έχουμε ήδη αναφερθεί στο προηγούμενο φύλλο της «Ε», με αφορμή την αναθεώρηση του άρθρου 16. Η καθιέρωση τετραετών προγραμμάτων και η καθιέρωση του **οικονομικού διευθυντή** δεν πρόκειται να λύσει το πρόβλημα της κακοδιαχείρισης. Η λύση ή ο περιορισμός του προβλήματος άπτεται της γενικότερης δομής των ελεγκτικών μηχανισμών του κράτους, του κορυφαίου ζητήματος της διαφθοράς. Τα πανεπιστήμια ήδη διαθέτουν οικονομική υπηρεσία, η οποία οφείλει να επιτελεί σωστά το έργο της. Στη βάση ποιας λογικής πρέπει να προσθέσουμε το θεσμό του μάνατζερ, που μπορεί να οδηγήσει σε μεγαλύτερη σύγχυση αρμοδιοτήτων και ένταση της γραφειοκρατίας; Μήπως το γεγονός ότι υπάρχει κακοδιαχείριση στην κεντρική κρατική μηχανή σημαίνει κατ' αναλογία ότι η ελληνική κυβέρνηση πρέπει να προσλάβει κι αυτή μάνατζερ; Ο τετραετής και γενικότερα ο μεσομακροπρόθεσμος σχεδιασμός των ιδρυμάτων είναι κάτι που μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο διαλόγου με σκοπό την εύρυθμη λειτουργία τους, υπό δύο προϋποθέσεις: την ακαδημαϊκότητα των κριτηρίων και την εξασφάλιση της χρηματοδότησης.

Το πανεπιστημιακό άσυλο: Σε ό,τι αφορά στο θέμα του **ασύλου**, ο ήδη υφιστάμενος νόμος προβλέπει άρση του με βάση συγκεκριμένη διαδικασία, η οποία όμως σχεδόν ποτέ δεν εφαρμόστηκε στις περιπτώσεις των κουκουλοφόρων ή άλλες. Επίσης προβλέπει την αυτεπάγγελτη επέμβαση της αστυνομίας σε περίπτωση κακουργηματικών πράξεων. Αν ο νόμος είναι καλός αλλά δεν έχει εφαρμοσθεί, τότε γιατί να τα βάζουμε με το νόμο κι όχι με αυτόν που τον εφάρμοσε; Και τι διασφαλίζει ότι η νέα ρύθμιση θα εφαρμοσθεί; Και γιατί να επικαλείται η εκάστοτε κυβέρνηση τη δράση των προβοκατόρων για αλλαγή του καθεστώτος του ασύλου, τη στιγμή που αυτοί δρουν κυρίως εκτός πανεπιστημίων (όπου δεν υπάρχει άσυλο) και δε συλλαμβάνονται; Είναι προφανές ότι η περίπτωση των κουκουλοφόρων αποτελεί το τέλειο κυβερνητικό άλλοθι. Αυτό που οδηγεί την κοινωνία σε αγανάκτηση και υποστήριξη στις επιχειρούμενες αλλαγές, οι οποίες στοχεύουν στο σταδιακό περιορισμό της, δυνητικά τουλάχιστον ενοχλητικής για κάθε εξουσία, ακαδημαϊκής ελευθερίας. Όμως η τελευταία αποτελεί απαραίτητη

προϋπόθεση για κάθε υγιή ακαδημαϊκή κοινότητα, που στόχο έχει, μεταξύ άλλων, τον ελεύθερο προβληματισμό των μελών της για όλα τα ακαδημαϊκά, επιστημονικά προβλήματα και τις εφαρμογές τους στην κοινωνία καθώς και για όλα τα κοινωνικά ζητήματα. Το πρόβλημα με το άσυλο είναι βαθύτερο και υπερβαίνει τις ομάδες αυτές. Αφορά στην καθημερινή του παραβίαση από όλους εκείνους που (χωρίς κουκούλα) δρουν ανεξέλεγκτα και προσπαθούν να φιμώσουν την αντίθετη άποψη. Άρα για εμάς το άσυλο χρειάζεται προστασία ως ιδέα και ιδανικό από το σύνολο της ακαδημαϊκής κοινότητας και περιφρούρηση από όλους τους αρμόδιους με πλήρη εφαρμογή του υφιστάμενου νόμου σε περίπτωση παραβίασής του.

Τα άλλα μέτρα: Η θέσπιση του **ανώτατου χρονικού ορίου** σπουδών μας βρίσκει σύμφωνους ως σκεπτικό. Όμως το πρόβλημα δεν αντιμετωπίζεται, καθώς η πρόβλεψη αφορά το διπλασιασμό(!) της διάρκειας σπουδών. Το ίδιο παρατηρείται και με το μέτρο για τα **περισσότερα του ενός συγγράματα**, καθώς δεν προβλέπεται η αύξηση της χρηματοδότησης, προκειμένου να εμπλουτιστούν οι ακαδημαϊκές βιβλιοθήκες. Θετικό θεωρούμε το μέτρο της **καθολικής ψηφοφορίας** των φοιτητών, που μπορεί να οδηγήσει στον περιορισμό της κομματικοποίησης του φοιτητικού συνδικαλισμού και στην αναζωπύρωση του υγιούς προβληματισμού στις τάξεις των φοιτητών. Όπως επίσης και ο ορισμός του **αριθμού των εισακτέων** από τα ίδια τα ιδρύματα, με βάση τις ανάγκες και αντοχές των ιδρυμάτων, αρκεί να συνδυαστεί και με έναν ευρύτερο κοινωνικό σχεδιασμό.

Οι αντιδράσεις μέρους της ακαδημαϊκής κοινότητας είναι δικαιολογημένες και υγιείς. Όμως μεγάλο μέρος αυτής αντιδρά λόγω της ανησυχίας του ότι θα απωλέσει προνόμια που απολαμβάνει σε μια νοσηρή κατάσταση. Κάτι τέτοιο δυσχεραίνει την προσπάθεια εκείνων, έστω λίγων, που απευθύνονται στην κοινωνία, ζητώντας τη στήριξή της για την απόσυρση του νομοσχεδίου, με σκοπό τη βελτίωση της ανώτατης εκπαίδευσης.

Στην Ελβετία δε φοβούνται τους Τούρκους

Ελβετικό δικαστήριο κατεδίκασε στις 9 του Μάρτη Τουρκοελβετό δικηγόρο, διότι σε δημοσίευσμά του αρνήθηκε τη γενοκτονία των Αρμενίων. Η ποινή που του επιβλήθηκε ήταν αυστηρή, με το σκεπτικό ότι ως μορφωμένος άνθρωπος όφειλε να γνωρίζει ιστορία και ως δικηγόρος που ασκεί το επαγγελματί του στην Ελβετία όφειλε επίσης να γνωρίζει τους Ελβετικούς νόμους.

ΠΗΓΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ Η ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΗΣ ΘΥΓΑΤΕΡΑΣ ΣΤΗ ΘΡΑΚΗ

(συνέχεια από τη σελ. 2)

Λοζάνης και παγώνει το επίπλαστο χαμόγελό της. Άλλωστε έχει κι άλλες δουλειές, όπως α) το πρόσφατο προσωπικό της «κατόρθωμα», να υποστηρίξει, επειδή της το ζήτησαν οι ΗΠΑ, την εγκατάσταση των αμερικανικών πυραύλων σε Πολωνία και Τσεχία, πράγμα που έρχεται σε πλήρη αντίθεση με τα συμφέροντα της χώρας μας, προκαλώντας την έντονη αντίδραση της Μόσχας, β) το θέμα του Αη Στράτη, για το οποίο «διέρρευσε» ότι η νατοϊκή άσκηση αναβλήθηκε λόγω καιρού, εν μέσω λιακάδας και άπνοιας. Και τώρα ετοιμαζόταν η Ντόρα να χαριεντισθεί ξανά με τον Γκιουλ, παρά τις προκλητικές «επισκέψεις» της Τουρκικής αεροπορίας στα νησιά του Αιγαίου.

Δε μας αξίζει αυτός ο εσμός.

Ολοταγώς για την κοινωνία των 2/3

Το γεωργακικό ΠΑΣΟΚ ευαγγελίζεται μια «δίκαιη κοινωνία», κατηγορώντας έτσι την 20ετή διακυβέρνησή του και ιδιαίτερα, υποθέτουμε, την τελευταία οκταετή σημερινή περίοδο, ότι δεν την επιδίωξε ή έστω δεν την επέτυχε. Αντίστοιχα και ο Κ. Καραμανλής στον απολογισμό της τριετίας δηλώνει: «Διαμορφώνουμε συνθήκες που εγγυώνται ένα καλύτερο αύριο. Για όλους τους πολίτες.». Και οι δύο, λοιπόν, υπόσχονται κοινωνική δικαιοσύνη!

Καλώς. Όμως είναι γνωστό σε όλους ότι ομολογημένος στόχος όλων των δυτικών, τουλάχιστον, σχεδιασμών και σίγουρα της νεοφιλελεύθερης, με συνταγματική μάλιστα επικύρωση, Ε.Ε. είναι οι κοινωνίες των 2/3, ονομαστικά δηλαδή του 1/3 να βρίσκεται κάτω από το όριο της φτώχειας, ώστε να αποτελεί την εφεδρική εργατική δύναμη, που θα κρατάει χαμηλό το κόστος εργασίας.

Εννοείται ότι και οι δύο πλήρως νομιμόφρονες προς τις επιταγές των πατρώνων τους ευσυνείδητα επιδιώκουν την κοινωνία που τους ανέθεσαν να δημιουργήσουν. Αρκούν μόνο δύο παραδείγματα. Το σημαντικό ΠΑΣΟΚ κατόρθωσε να αφαιρέσει από 1,5 εκ Ελλήνων όσες οικονομίες είχαν εξασφαλίσει, ακόμη και δάνεια που τους παρέσυρε να συνάψουν, με την τρομακτική αφάιμαξη του μεγάλου κόλπου του Χρηματιστηρίου. Και η ΝΔ του «λαϊκού» Καραμανλή ετοιμάζει φορολόγηση και της όποιας ακίνητης περιουσίας διαθέτουν οι πολλοί, ώστε να μείνουν τελικά ακόμα και ανέστιοι, ώστε να εξασφαλιστεί ακόμη πιο «ευέλικτη» και «ευκίνητη» εργασία.

Έτσι μας ελαφρώνουν από τα οικονομικά μας και μας απαλλάσσουν από τις σκοτούρες των όποιων ακινήτων. Και δεν είναι μόνον αυτά. Αλλά θα επανέλθουμε.

Οι τράπεζες «ξεφλουδίζουν» τους καταθέτες

Στην Αγγλία, όμως...

Στο τέλος του Φλεβάρη το ΠΑΣΟΚ κατέθεσε πρόταση νόμου για την «προστασία των καταναλωτών στις τραπεζικές δανειακές συμβάσεις». Το πόσο ενδιαφέρεται το ΠΑΣΟΚ για την «προστασία» αυτή φάνηκε από το ότι ελάχιστοι βουλευτές του, ακόμη και από αυτούς που υπέγραψαν την «πρόταση» αυτή, εμφανίστηκαν στη συζήτησή της στη Βουλή!

Δεν έχει, φυσικά, νόημα το ερώτημα πώς και δεν το σκέφτηκαν στα είκοσι χρόνια που κυβερνούσαν, γιατί όλοι τους διατείνονται πως η εκλογική τους ήττα στα 2004 λειτούργησε ως κολυμπήθρα του Σιλωάμ και τώρα πια είναι... αγνοί (από τα κυβερνητικά ανομήματά τους) σα νεογέννητα βρέφη. Εννοείται ότι η πρόταση αυτή απορρίφθηκε, παρά την κραυγή του Σουφλιά (!), που είναι και ο τίτλος του μικρού αυτού κειμένου.

Έχουμε ξαναγράψει για τη ληστρική τοκογλυφία των Τραπεζών και δώσαμε τη συμβουλή «Μακριά από τις Τράπεζες»! Το νέο είναι η αντίδραση των Εγγλέζων στην τραπεζική επιδημία. Ζήτησαν κάποιιο από τις τράπεζες όλα όσα, τοκογλυφικά, τους κατακρατούσαν για προμήθειες από τις τραπεζικές δοσοληψίες και αυτές, φοβούμενες δικαστικές αποφάσεις, άρχισαν να επιστρέφουν στους πελάτες τους χιλιάδες λίρες, που τοκογλυφικά παρακρατούσαν!

Καιρός να γίνει κάτι τέτοιο και εδώ. Αλιώς ας αποσύρουν οι καταθέτες τα, έστω και λίγα, λεφτά τους, αφού, ούτως ή άλλως, μόνο ζημιωμένοι είναι με την καταβολή προμηθειών και αρνητικού τόκου. Και ας απαιτήσουν να καταργηθεί ο νόμος για την ιδιωτική τοκογλυφία, ώστε να ... τρομοκρατηθεί η τραπεζική ασυδοσία και ληστεία!

ΤΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΚΟΣΟΒΟ ΣΥΝΑΝΤΑ ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ

Οι ΗΠΑ πίστευαν ότι θα ήταν σχετικά εύκολη υπόθεση να περάσουν τα σχέδια τους στα Βαλκάνια. Επιδιώκουν, και το έχουν καταφέρει ως ένα σημείο, να δημιουργήσουν ένα τόξο-ανάχωμα απέναντι στη Ρωσία, με Βουλγαρία – Σκόπια – Κόσοβο – Μαυροβούνιο και, βέβαια, την Αλβανία. Ελπίζουν ότι, μετά την επίθεσή τους, πέτυχαν να αποδυναμώσουν τη Σερβία για αρκετά χρόνια και να προωθήσουν «δικά τους» πρόσωπα στη σερβική εξουσία.

Στο πλαίσιο αυτών των σχεδίων προωθούν την ανεξαρτησία του Κοσόβου, όπου η πλειονότητα των κατοίκων, εκτός της βορειοανατολικής ζώνης του, είναι Αλβανόφωνοι. Ανιστόρητοι, όμως, όπως είναι, δε λαμβάνουν υπόψη το γεγονός ότι για τους Σέρβους το Κόσοβο αποτελεί το εθνικό μας λίκνο, απ' όπου διώχτηκαν από τους Οθωμανούς και όπου εγκαταστάθηκαν επήλυδες Αλβανοί, για να επωφελούνται στη λεία και τα εκκενούμενα εδάφη.

Τα τελευταία 2 χρόνια οι Αμερικάνοι και τα όργανά τους στην περιοχή (και στην Ελλάδα...) διέδιδαν ότι η ανεξαρτητοποίηση του Κοσόβου από τη Σερβία, που τώρα, μετά τους άγριους βομβαρδισμούς, βρίσκεται υπό νατοϊκή διοίκηση, ήταν ζήτημα ημερών. Συνέχεαν, όμως, τις επιθυμίες τους με την πραγματικότητα, που είναι εντελώς διαφορετική. Έτσι, ενώ, υποτίθεται, συνεχίζονταν οι συζητήσεις ανάμεσα στους Σέρβους και Αλβανοκοσοβίτες στη Βιέννη, παρουσίασαν ένα σχέδιο, τάχατες, του ΟΗΕ, αυτό του **Αχιτσάαρι**, και καταμετρούσαν τις αντιδράσεις.

Το σχέδιο αυτό, που προβλέπει ανεξαρτησία υπό όρους, δε γίνεται δεκτό από κανένα, εκτός από τις ΗΠΑ. Οι Σέρβοι το απορρίπτουν, ακόμη και τα δυτικόστροφα κόμματα. Το ίδιο και οι περισσότεροι των αλβανόφωνων, που πίστευαν ότι οι Αμερικάνοι τους είχαν εξασφαλίσει πλήρη ανεξαρτησία. Η Ε.Ε. είναι διστακτική, με την Αυστρία μάλιστα να αντιτίθεται ανοικτά. Και οι Ρώσοι δηλώνουν ότι, αν εφαρμοστεί ένα τέτοιο σχέδιο στο Κόσοβο, θα προωθήσουν κι εκείνοι την «ανεξαρτησία» της Νότιας Οσετίας και της Αμπχαζίας από το αμερικανικό προτεκτοράτο της Γεωργίας στον Καύκασο και αφήνουν να εννοηθεί ότι θα ευνοούσαν την απόσχιση του βορειοανατολικού Κόσοβου, που θα ενωνόταν με τη Σερβία.

Δεν φαίνεται να ευοδούνται, λοιπόν, τα αμερικανικά σχέδια, τουλάχιστον για την ώρα και κάτι τέτοιο θα ήταν ευοίωνο για την αποτυχία και των άλλων «σχεδίων» τους, που θα μετέτρεπαν τα Βαλκάνια ολόκληρα σε ένα αμερικανικό προτεκτοράτο, με απροσμέτρητες αρνητικές εξελίξεις για όλους μας.

Όσο για τις ελληνικές «αντιδράσεις», δεν μπορούμε να ελπίζουμε σε τίποτα θετικό, όταν στο Υπ. Εξωτερικών ευρίσκεται η θυγατέρα του Μητσοτάκη, που το μόνο που την ενδιαφέρει είναι να εξασφαλίσει το αμερικανικό χρίσμα για πρωθυπουργία στη χώρα μας έναντι πάσης θυσίας, σε βάρος φυσικά της Ελλάδας. Και ο κίνδυνος γίνεται ακόμη μεγαλύτερος, αν, παραμένει στην αρχηγία του ΠΑΣΟΚ ο Γιωργάκης...

ΤΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΚΑΙ Η ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΕΠΙΘΕΤΙΚΟΤΗΤΑ

Μέσα στα πλαίσια της ανάδειξης της Τουρκίας σε χωροφύλακα της περιοχής της Ανατολικής Μεσογείου και της καθιέρωσής της ως επικυρίαρχης δύναμης, από υπερατλαντικά συμφέροντα και ευρωπαϊκές ξεπεσμένες αυτοκρατορίες, παρακολουθούμε τον τελευταίο καιρό μια κλιμακούμενη κρίση και ανοιχτές απειλές από την Τουρκία εναντίον των κυριαρχικών δικαιωμάτων ενός κράτους (μέλους της ΕΕ!), της Κύπρου, και όχι μόνο. Ο Λίβανος, η Συρία, η Αίγυπτος και η Ελλάδα είναι αποδέκτες ανάλογων αξιώσεων, παρατηρήσεων και τσαμπουκάδων, με αφορμή τα κοιτάσματα πετρελαίου, που ανακάλυψαν δύο νορβηγικές εταιρίες στο θαλάσσιο χώρο μεταξύ Κύπρου – Λιβάνου – Αιγύπτου.

Παραλογισμός και θρασύτητα

Με ανακοίνωσή του το Υπουργείο Εξωτερικών της Τουρκίας επισημαίνει ότι: «Η Ελληνοκυπριακή διοίκηση(!!!), που δεν ελέγχει όλο το νησί, δημιουργεί τετελεσμένα στα κράτη της Αν. Μεσογείου, με αποτέλεσμα να απειλούνται η ειρήνη και η σταθερότητα τόσο στο νησί, όσο και σ' όλη την περιοχή». Συνεχίζοντας, απευθύνεται στις εταιρίες που πιθανόν να συνάψουν συμφωνίες με νουθεσίες, όπως «να κινηθούν με σφροσύνη, να δώσουν προσοχή στην ευαισθησία του προβλήματος και να μην επιφέρουν ζημιά στις προσπάθειες για λύση του Κυπριακού στα πλαίσια του ΟΗΕ. Επικαλείται τα δικαιώματα των Τουρκοκυπρίων, πιάζει για διεθνή αναγνώριση του ψευδοκράτους, ώστε να διαγραφούν η κατοχή και τα τετελεσμένα γεγονότα από το 1974 και να μπορεί να διεκδικεί δικαιώματα στην κυπριακή υφαλοκρηπίδα, να παρεμβάλλει εμπόδια στον έλεγχο του εναέριου χώρου υπεράνω της κατεχόμενης Κύπρου και όχι μόνο και να αξιώνει λόγο στην ελεύθερη Κύπρο, την οποία δεν αναγνωρίζει και προσπαθεί με κάθε τρόπο να καταλύσει!!

Την ίδια στιγμή ανακοινώνει μέσω ΜΜΕ ότι αρχίζουν έρευνες για κοιτάσματα πετρελαίου στα δυτικά της Κύπρου μέχρι την Αίγυπτο και στην περιοχή της Ίμβρου.

Ταυτόχρονα πιάζει όλα τα κράτη της Αν. Μεσογείου να μην προχωρήσουν σε οριοθέτηση θαλασσιών αποκλειστικών οικονομικών ζωνών και στην εκμετάλλευσή τους. Στην Ελλάδα εκτός από τις γκρίζες ζώνες, το casus belli, την απαίτηση να μην έχουν τα νησιά υφαλοκρηπίδα, τις συνεχείς παραβιάσεις του εναέριου χώρου και την πρόσφατη απαίτηση της αποστρατικοποίησης του Άη Στράτη!!,

με κάθε ευκαιρία προσπαθεί να επιβάλει, (και πολλές φορές το καταφέρνει, δυστυχώς), τις παράνομες και εξοργιστικές αξιώσεις της, όπως πέρυσι το Μάιο, οπότε (μετά τουρκικές αντιδράσεις) ματαιώθηκε πρόγραμμα σεισμικών ερευνών του γερμανικού πλοίου «Ποσειδών» στα βόρεια παράλια της Κρήτης!!

Υποτονική η Αθήνα

Σ' όλη αυτή την έντονη προσπάθεια επιβολής η Αθήνα παραμένει ύποπτα ψύχραιμη και αναιμική στις δηλώσεις και τις ενέργειές της. Με γενικόλογες διαπιστώσεις όπως: «Οι διεθνείς συμβάσεις πρέπει να γίνονται σεβαστές» και «Η ελληνική πολιτεία ξέρει να προασπίζεται τα εθνικά συμφέροντα», απαντά στην τουρκική επιθετικότητα. Μέσα στα πλαίσια της έξωθεν επιβαλλόμενης άποψης ότι όσο συνεχίζεται κανονικά η ευρωπαϊκή προοπτική της Τουρκίας δεν πρόκειται να φτάσουν τα πράγματα σε επικίνδυνο σημείο και τα σαλιαρίσματα της ελληνοτουρκικής φιλίας με τα ζειμπέκικα και τις κουμπαριές, η τουρκική εξωτερική πολιτική επιχειρεί πλήρη ανατροπή των ισορροπιών, του διεθνούς δικαίου αλλά και της κοινής λογικής.

Θαρραλέα η Λευκωσία

Η Κυπριακή Κυβέρνηση, δυστυχώς χωρίς τη στήριξη της αντίστοιχης Ελληνικής, χάρη στη σταθερή και ψύχραιμη αντιμετώπιση της τουρκικής επιθετικότητας από τον Πρόεδρο Παπαδόπουλο, προχωρεί στις απαιτούμενες συμφωνίες και προκηρύξεις διαγωνισμών. Εκτός από τους Τούρκους, έχει να αντιμετωπίσει και Κύπριους ελληνόφωνους πολιτικούς και το ελληνικό Υπουργείο Εξωτερικών (Ντόρα) και το Γιωργάκη που πιέζουν για ενδοτικότητα και υποταγή. Όμως η σταθερή στάση της Κυπριακής Κυβέρνησης ανάγκασε ακόμη και τον αμερικανό Πρέσβη στην Κύπρο (προφανώς για να διεκδικήσουν και οι αμερικανικές εταιρίες μερίδιο από την εκμετάλλευση των κυπριακών πετρελαίων) να υπερασπίζεται τα δικαιώματα της Κύπρου.

Και τώρα με αιφνίδια ενέργεια εκπληκτικής αποτελεσματικότητας και ταχύτητας η Κυπριακή Κυβέρνηση κατεδάφισε το οδόφραγμα της οδού Λήδρας, κάτι που ανάγκασε Ε.Ε. και ΟΗΕ να τη χαιρετήσουν με “ενθουσιασμό”.

Η Ελλάδα άλλη μια φορά βρίσκεται μπροστά σε καταστάσεις που απαιτούν αποφασιστικότητα, εθνική συνείδηση και φρόνημα. Οι περισσότεροι πολιτικοί μας έχουν πολλάκις και πρόσφατα αποδείξει ότι δε διαθέτουν. Όμως πιστεύουμε ότι αποθέματα διαθέτει ο ελληνικός λαός, παρά τη συστηματική προσπάθεια που γίνεται για την αλλοτρίωσή του.

Η αναταραχή στην (Ανώτατη) Εκπαίδευση δεν προσιωνίζεται και κάποια (σοβαρή) λύση

Το άρθρο αυτό δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα «Το Παρόν» (4/3/07)

Η κρίση στον χώρο της Παιδείας και ειδικότερα της εκπαίδευσης στην Ελλάδα είναι γεγονός πανθομολογούμενο. Τα προβλήματα της πρωτοβάθμιας διεφάνησαν με αφορητή τη μακροχρόνη απεργία των δειουργών της. Αυτά της δευτεροβάθμιας, συμπεριλαμβάνονται στην ελλείψη ενιαίου οραματος, άρα και σχεδίασμου, και στη μοναδική, σχεδόν, σύχνη στην εισαγωγή των μαθητών σε σχολές της τριτοβάθμιας. Όσο γι' αυτήν, όλοι μας είμαστε μαρτυρες μιας άνευ προηγουμένου αναστάσιμης που περιληπτικά συγκεκριμενοποιείται στην αντίθεση των περισσότερων διδασκόντων και των φοιτητών στο άρδιο τό και στο όρισμα της αμφιβητήσης του πανεπιστημιακού ασφάλου.

Φυσικά, τα προβλήματα της εκπαίδευσης (για την ευρύτερη Παιδεία ούτε λόγος...) είναι πολύ περισσότερο εργα και βαθύτερα. Και με αφορητή τα προσηρα γεγονότα ηολάδι πιστεύω ότι, επιτέλους, αρχισε η, έστω, θα αρχίσει συντομία να διατυπώνεται ηλούσιος προβληματισμός και ότι θα οήρηθου-

με είτοι σε κάποιες λύσεις. Άποψη μάλλον αδικαιοδλήγη αισιόδοξη, αν λάβουμε υπόψη τον «δίαλογο» που υποτίθεται ότι διεξήχθη και αυτούς που, υποτίθεται, έλαβαν μέρος. Και αυτό, όδωι το μέγα ερώτημα είναι ποιοι θα συνομολήσουν ή ποιοι θα προτείνουν λύσεις;

Ός το κατεξοχλήν εθνικό θέμα θα ειρπνε να απασχολεί σοβαρά τα κόμματα, ιδιαίτερα αυτά που με τους καταλλήλους χειρισμούς μονοπωλούν την κυβερνητική εξουσία. Τα απασχολεί όμως; Η ΜΑ δηλώνει ότι προχωρεί στις «αναγκαίες» μεταρρυθμίσεις. Και το μόνο της επίτευγμα είναι η θεομοβήτηση της υποχρεωτικής διδασκαλίας της... Τουρκικής γλώσσας και η καταμικρομικμενη αποδυνάμωση της δημόσιας δωρεάν Παιδείας. Το ΠΑΣΟΚ υποδοχεται ανάλογους εκσυγχρονισμούς, που εληρημόνησε να τους εκοιηλώσει όσο βρισκόταν στην εξουσία. Και ως πρώτο δείγμα, σημάδιον στέλεχος της γεωργιακής του περιόδου συμμετέχει στο πόνημα περί νέας οπτικής για την ιστορία των Βαλκανίων,

αξιόσημη με τις προδράραφες των υπομνημάτων Εξωτερικών των ΗΠΑ, Αγίας κ.λπ., καθώς και του διαβόητου Σόροκ! Και μόνο το ότι πρόεδρος της Εθνικού Συμβουλίου Παιδείας είναι ο εκλεκτός και των δύο κ. Βερέμης αρκει να καταδειχτεί τι μπορούμε να περμενουμε απ' αυτά τα κομμάτια.

Θα μπορούσε κάποιος να ελπίει στις προτάσεις της πανεπιστημιακής κοινότητας... Το μεγαλύτερο μέρος όμως των διδασκόντων έχει άλλα ενδιαφέροντα: θέσεις, θέσους, κομματικά ευαρέσκεια, βολικές διασυνδέσεις και, κυρίως, συμμετοχή στα καρποφόρα ευρωτακά «προγράμματα». Όσο για τους φοιτητές, δεν μπορούμε να έχουμε την απαιτηρη να προτείνουν σοβαρές λύσεις υπό τις παρούσες συνθήκες (αυτοαρχία ΕΔΕΕ και ηραγματικών φοιτητικών οιαλλόγων, κομματικές παραταξίες, αποχη της μεγαλήης πλειονότητας των φοιτητών κ.λπ.). Τουλάχιστον όμως θέτουν το πρόβλημα.

Θα μπορούσαν, ως εκ της θέσεως και των γνώσεων τους, να αποτελούν αξιόσημη πηγή προτάσεων οι εκπαιδευτικοί της μέσης και δημοτικής βαθμίδας. «Κατόρθωσε όμως η Πολιτεία να τους έχει εξουθενώσει τόσο, οικονομικά και κοινωνικά, ώστε έχουν χάσει, σχεδόν, την αυτοεκτίμησή τους, να ηερισφώνονται μόνο στον αγώνα για την επιβίωση τους».

Μηπως θα μπορούσαν οι «διανοούμενοι»; Είναι τόσο διαφορετικών αποκλίσεων οι πάτριες των περισσότερων, ώστε, προκειμένου να αποψύγουμε τον θόρυβο της Βαβέλ, ως τους αγνοούμε, μέχρι να υψώσουν το ανώριμα τους οι ηραγματικοί που τώρα δε διαβέβαιον βημα φωνής, τουλάχιστον ανιτελεωρηματικά.

Δεν εξηλωνείται στα παραπάνω ο καιάλογος. Άρκοιιν όμως για να φωνεει ότι ούτε διάλογος μπορεί να διεξαχθεί με τα σημερινα δεδομένα ούτε, πολύ ηερισσότερο, να οήρησει σε κάποια, εστώ μνημονια ανιτελεωρημα.

Ας υποθεταίτε, όμως, ότι παρά ταυτα όλοι θα υπερεβήσανον εαυτούς και θα κατέληγαν σε λύσεις συμψωνες με τις μύχιες ελπίδες και ευχές όσων

γνώσια αγωνιούν. Τι θα γνώταν; Θα μπορούσαν να εφαρμοσθούν και να κορησιούν μέσα σε μια κοινωνία όπου τα πάντα είναι διαλυμένα, όπου κυριαρχεί η διαφθορά και η αδιαφορία για τα πάντα, εκτός από την «τοσίπη»; Πόσο θα άντεχε μια τέτοια όσηη στην έρημο της κοινωνίας μας;

Δεν γίνεται, λοιπόν, τίποτα. Όχι, βέβαια. Μπορούμε να κάνουμε πολλά, υπό την προϋπόθεση, βέβαια, ότι τα επιμέρους, ακόμη και τα σπουδαιότερα, μπορούν να βελτωθούν, όταν η προσιονθεία στοχεύει σε όλα τα πεδία της δημόσιας και ιδιωτικής ζωής. Όταν δυνάμεις της κοινωνίας, που τώρα δύσκολα μπορούν να ακουστούν, αποτινώνουν τους πάτριες και προσιότες και τους εδω μηχανισμούς τους και επιχειρήσουν συνολική αναβάθμιση της κοινωνίας μας όπως αναλυτικότερα έχουμε γράψει στο «ΠΑΡΟΝ». Αλλάως θα πηγαίνουμε από το κικό στο χειρότερο.

ΣΗΦΗΣ ΣΤΙΝΟΣ
Μέλος της ΕΕ του ΑΣΚΕ

Ανεκρινύωση του ΑΣΚΕ, όπως δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα «Πήγα»

ΑΣΚΕ

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑΤΑ ΕΛΛΑΔΑΣ

Γεοργς 12 στ. Κωνσταν: Αθήνα 1166 77 τηλ. 210-3822315 Fax 210-3819887
Internet: info@n.w.ake.gr e-mail: ake@mailho.gr

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Πάντως είναι η συμμόρφωση της εξωτερικής και εκπαιδευτικής πολιτικής με προσέλαγοντες τους υποστηρικτές του επανεβιστου Σχεδίου Ανών Πρωτοβλ. ΣΥΝ. οικονομίας Μπιτοσάκι, στην προέσηση των επηυμίων της Τουρκίας, που οι συμμηκάις μας ζήτηόν. Με όσημα την άνεση όρων ευρωαδική ηροοιηκή και πρόσχημα την εξηλήρωση των όηρών, επιβάλλεται ολμή για τις, όπως είναι φυσικό, αυξανόμενες τουρκικές διαδικασίες στη Θράκη, στο Αιγάο και στην Κύπλο, όπου ακόμη και τα φερέφανα της, όπως ο Παλάτι, απειλούν. Και δεν αρκει μόνο αυτό για να κα-

ταστίσουν τη κόρη μιας δορυφόρο της Τουρκίας; Θεομολέτησαν την τουρκική γλώσσα ό όλοι τα γυνίναδια καθώς να εφορηόσούν ακόμη τη διδοκαλία της άδωγ των άητηόρδεσών. Επί χειρόν τον άπελάητισμό με την παρσιονήση της Ιστορίας ό όδες τις βελήδες της εκπαίδευσης, ηαράδιδόντας ταυτόχρονα τα Πανεπιστήμια βόρδα στους έτους και στους κερδοκόηους. Πιοστούμε ότι θα αποτίκονν και ό αυτό, όπως με το Σχεδίο Ανών, ώστε να άοδον επιτέλους για την Ελλάδα μια νέα πόρεια.

Αθήνα 1 Φεβρουάριου 2007

Η ΣΚΛΗΡΥΝΣΗ ΤΗΣ ΡΩΣΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Ο Πρόεδρος της Ρωσίας Βλ. Πούτιν στην 43^η Διάσκεψη για την Ασφάλεια, που γίνεται κάθε χρόνο στο Μόναχο, αιφνιδίασε όλο τον κόσμο με μια εφ' όλης της ύλης επίθεση στην πολιτική Μπους. Κατήγγειλε «το σενάριο ενός μονοπολικού κόσμου» και «τη σχεδόν απεριόριστη προσφυγή στη στρατιωτική βία», κατήγγειλε τις ΗΠΑ ότι μόνον αυτές «υπερβαίνουν τα εθνικά τους σύνορα με κάθε δυνατό τρόπο, επιβάλλοντας τις πολιτικές τους σε άλλα έθνη».

Χρησιμοποίησε λόγια καθόλου «διπλωματικά», που ικανοποιούν την παγκόσμια κοινή γνώμη, που μέχρι τώρα άκουγε ο Μπους μόνο από μικρότερες χώρες του «άξονα του κακού». Από το Μόναχο ξεκίνησε μια συνεχής ανταλλαγή επιθετικών έως απειλητικών δηλώσεων μεταξύ Ρωσίας και ΗΠΑ, με την αμερικανική πλευρά να βρίσκεται σε μειονεκτική θέση, να μην είναι καθόλου πειστική και να μην κρύβει την ανησυχία της.

Μια προσεκτική ανάγνωση των ρωσικών δηλώσεων θα διεπίστωνε ότι δεν πρόκειται για μια γενική επίθεση στο δυτικό (ή τον καπιταλιστικό) κόσμο, παρότι η ρητορική θυμίζει εποχές Σοβ. Ένωσης. Αντιθέτως, πρόκειται για ένα άνοιγμα προς τις δυνάμεις εκείνες μέσα στις ΗΠΑ, την Ε.Ε. και όλο τον κόσμο που δυσφορούν με την πολιτική Μπους. Γι' αυτό ανέφερε απόσπασμα ομιλίας του Ρούζβελτ («όταν η ειρήνη διαταραχθεί σε ένα σημείο του πλανήτη, κάθε χώρα βρίσκεται σε κίνδυνο») και προειδοποίησε ότι η πολιτική Μπους «καταστρέφει τον ηγεμόνα εκ των έσω». Πιθανότατα προσπαθεί, πιο συγκεκριμένα, να επηρεάσει τις διαδικασίες ανάδειξης του νέου Προέδρου των ΗΠΑ, που μόλις τώρα ξεκινούν.

Αλλαγή ισορροπιών

Είναι προφανές ότι η σκλήρυνση της Ρωσίας σχετίζεται με την απόφαση των ΗΠΑ να εγκαταστήσουν πυραύλους στην Πολωνία και την Τσεχία, όμως ταυτόχρονα εκφράζει μια αλλαγή πολιτικών ισορροπιών.

Α) Ο Πούτιν και η πολιτική του απολαμβάνουν μιας ευρείας αποδοχής από το ρωσικό λαό, παρά το συγκεντρωτικό χαρακτήρα του καθεστώτος [το οποίο δε σκοπεύουμε να κρίνουμε στο άρθρο αυτό]. Το σύστημα δυνάμεων που εκφράζει ο Πούτιν αισθάνεται τόσο ασφαλές και ισχυρό, ώστε δεν μπήκε στον πειρασμό να αναθεωρήσει το Σύνταγμα, για να επιτραπεί άλλη μια θητεία στο Ρώσο Πρόεδρο. Αντιθέτως, ο Μπους βρίσκεται στο ναδίρ της δημοτικότητάς του και βάλλεται πανταχόθεν, ακόμη και μέσα από τις ΗΠΑ.

Β) Ενώ οι ΗΠΑ είναι η πλέον χρεωμένη χώρα στον κόσμο, με όλους τους κινδύνους δυσάρεστων εκπλήξεων, η Ρωσία κατάφερε να εξοφλήσει πριν τη διορία τους τα τεράστια χρέη που άφησε ο Γέλτσιν. Το ΑΕΠ επανήλθε στο επίπεδο του 1990, μετά τον κατήφορο της εποχής Γέλτσιν.

Γ) Ο Μπους έχει βαλτώσει στο Ιράκ και το Αφγανιστάν (αν επιχειρήσει επίθεση και στο Ιράν, θα επιδεινώσει ακόμη περισσότερο τη θέση του), ενώ ο Πούτιν «έλυσε» το τσετσενικό, δεν έχει τόσο ανάγκη σύμπλευσης στον «αγώνα κατά της τρομοκρατίας», ασκεί πλέον ανεξάρτητη εξωτερική πολιτική, ενισχύει τις Ένοπλες Δυνάμεις, σταθεροποίησε τις σχέσεις με τους τέως σοβιετικούς γείτονες (η κρίση με τη Λευκορωσία αποδεικνύεται προσωρινή) και επιχειρεί ανοίγματα σε χώρες αμερικανικής επιρροής (π.χ. Σαουδ. Αραβία, Κατάρ, Ιορδανία). Χάρισε, μάλιστα, τα χρέη των φτωχών χωρών προς τη Ρωσία. Εκτιμούμε ότι η ομάδα Πούτιν προχωρεί με ρεαλισμό και πρόγραμμα στην ταχεία αποκατάσταση της Ρωσίας στη θέση μιας Μεγάλης Δύναμης, με δύο βραχυπρόθεσμους στόχους:

Α) Να πάψει να στηρίζεται η ρωσική οικονομία στα κέρδη από την πώληση ακατέργαστου φυσικού πλούτου, δηλ. πετρελαίου, φυσικού αερίου και μετάλλων, η οποία σήμερα καλύπτει το 85% των εξαγωγών, και να αυξήσει την παραγωγή προϊόντων με προστιθέμενη αξία σε όλους τους κλάδους (βιομηχανία κλπ.).

Β) Να αμβλύνει περαιτέρω τις τεράστιες κοινωνικές ανισότητες της ρωσικής κοινωνίας και να αντιμετωπίσει το μεγάλο δημογραφικό της πρόβλημα.

Η αδέσμευτη πολιτική

Χωρίς να παραγνωρίζουμε τη δύναμη του αμερικανικού κράτους και των αμερικανικών εταιριών, χωρίς να παρασυρόμαστε σε υπεραισιόδοξες προβλέψεις, νομίζουμε ότι αρχίζει να διαμορφώνεται ένας πολυπολικός κόσμος, με την ανάδειξη και άλλων Μεγάλων Δυνάμεων (Κίνα, Ινδία, Λ. Αμερική κ.ά.). Οι δυνατότητες για μια νέα παγκόσμια τάξη, όχι από το φόβο του αμερικανού πλανητάρχη, αλλά με βάση τις αρχές του ΟΗΕ, προβάλλουν ενισχυμένες. Ελπίζουμε αυτό να γίνει κατανοητό και στην **Ελλάδα**, ώστε να πάψουμε να είμαστε ο χαμένος ουραγός του οποιουδήποτε και να καρπωθούμε τα οφέλη μιας αδέσμευτης εξωτερικής πολιτικής, που φυσικά προϋποθέτει την αποχώρησή μας από το ΝΑΤΟ, την Ε.Ε. και όσους διεθνείς οργανισμούς δημιουργήθηκαν για να λειτουργούν σε βάρος των συμφερόντων των μικρότερων χωρών και όλης της ανθρωπότητας.

ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΑ ΚΑΙ ΑΣΤΟΧΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΕΝΟΨΕΙ (υποτίθεται) ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

(συνέχεια από τη σελ. 1)

Θα ήθελε, ίσως, να μη συζητηθεί η σοβαρή αντίθεση Ντόρας, που προκλητικά επιχειρεί να περάσει την αμερικανική άποψη αντίθετα στην προσπάθεια της κυβέρνησης για ενίσχυση των σχέσεων με τη Ρωσία του Πούτιν, ιδιαίτερα για τον αγωγό Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολης, προλειάνοντας το έδαφος στον ανεκδιήγητο Μπράιζα. Και μάλιστα τώρα που οι ΗΠΑ αναγκάζονται να αναδιπλωθούν στη Μέση Ανατολή και να δέχονται ως συνομιλητές τη Συρία και το Ιράν και ταυτόχρονα να επιχειρεί ο Μπους περιοδεία στη Λατινική Αμερική, αναγνωρίζοντας έτσι ότι κινδυνεύουν οι ΗΠΑ να την χάσουν ολόκληρη. (Πώς άραγε θα αντιδράσει η κόρη του Μητσοτάκη στην κίνηση Καραμανλή να μην την αφήσει να μιλήσει για τα παιχνίδια της με τον Γκιουλ, που φαίνονται να ματαιώνονται, και για τον προσβλητικό παραμερισμό της στις αλληλοενημερώσεις Καραμανλή-Τάσσου για τα πετρέλαια, τη συμμαχία με τη Γαλλία και το γκρέμισμα του φράγματος της οδού Λήδρας;). Δεν μπορούσαν όμως να είχαν προβλέψει ότι η Ντόρα θα επιχειρούσε τώρα να διαλύσει το κόμμα, για να γίνει αρχηγός, έστω και με τη βοήθεια... του Σημίτη! Εκείνο που δεν μπορεί να κατανοηθεί και επομένως, να ερμηνευθεί το ότι, ενώ προεβλέποντο ακόμη και ακραίες αντιδράσεις των φοιτητών για το νόμο-πλαίσιο και το άρθρο 16, θεώρησαν κατάλληλη την ώρα να εξαγγείλουν εντελώς αμυχολόγητα την υποχρέωση στράτευσης στα 18 και την εθελοντική των γυναικών, λες και το θέμα δεν ήταν σοβαρό και δεν ενδιαφέρονταν για την άρνηση που λογικά, αν και εντελώς άδικα, θα ακολουθούσε. Είναι, πράγματι, δύσκολο να παρακολουθήσει κανείς τη «λογική» της Ν.Δ.!

Τα αυτογκόλ του ΠΑΣΟΚ

Και το ΠΑΣΟΚ; Μετά την πανωλεθρία του Γιωργάκη στο ζήτημα της αναθεώρησης του Συντάγματος και ειδικότερα στο άρθρο 16, καθώς και την επίθεση Πάγκαλου με θύμα... τον Κουλούρη, φάνηκε να παίρνουν μια ανάσα με τη δημοσιοποίηση του «προγράμματός» τους. Και ξαφνικά πάλι τα έκαναν θάλασσα. Κατηγορούν με οξύτητα τη Ν.Δ. (και καταθέτουν πρόταση μομφής!) για τις μεταρρυθμίσεις της, στις οποίες όμως συμφωνούν εξ ολοκλήρου! Διαμαρτύρονται για τα γεγονότα των τελευταίων ημερών και ζητούν την παραίτηση Πολύδωρα και ταυτόχρονα στέλνουν αντιπροσωπία στις 9 του Μάρτη, μετά τα γεγονότα, στο χώρο του «Αγνώστου Στρατιώτη» να καταθέσουν τριαντάφυλλα, καλώντας όλους(!) τους Έλληνες να κάνουν το ίδιο, δικαιολογώντας, έτσι,

την κυβέρνηση για τη στάση της απέναντι στους «ταραξίες». Τι να πει κανείς; Πώς να μην κινείται ο Μπόμπολας για τη Διαμαντοπούλου και ο Λαμπράκης για το Βενιζέλο; Και πώς να ενσωματωθεί ο Λαλιώτης, που ονειρεύεται κάλεσμα Μεσσία; Και αυτά, πέρα από τις όποιες αμφισβητήσεις για τη σοβαρότητα του πολυδιαφημισμένου «προγράμματος» μετά και τις ενστάσεις των Βενιζέλου και Πάγκαλου.

Οι δυσκολίες των «μικρών»

Τα άλλα «γνωστά» κόμματα τηρούν αναμενόμενη συμπεριφορά. Το ΚΚΕ, ψύχραιμο στις αντιδράσεις του με «σοβαρές» τοποθετήσεις αναμένει να επωφεληθεί εκλογικά, μέσα στα όρια που το ίδιο επέλεξε να μην υπερβεί. Ο ΣΥΝ, σπαραζόμενος από τις εσωτερικές αντιθέσεις του και θεωρώντας ότι οι «δεξιές» παράμετροί του ενδέχεται, κατά ένα μέρος, τουλάχιστον, να ζητήσουν στέγη στο Γεωργακικό ΠΑΣΟΚ, επέλεξε να συμπλεύσει, με τους, έστω άκομψα και επιπόλαια, όχι άδικα όμως, φωνασκούντες φοιτητές, μήπως και με το «ΣΥΡΙΖΑ» εξασφαλίσουν το επισφαλές 3%. Και ο ΛΑΟΣ του Καρατζαφέρη, φοβούμενος ότι η τωρινή οξύτητα υπονομεύει το στόχο της εκλογικής επιτυχίας, έχει τώρα να αντιμετωπίσει και τον κίνδυνο του Παπαθεμελή, έστω και θεωρητικά, μια που η εκλογική αυτοδύναμη κάθοδος δεν είναι καθόλου βέβαιη. Ίσως τελικά ένας από τους πιθανούς στόχους της τελευταίας κοπής οξύτητας να είναι η εκλογική αποδυνάμωση του ΣΥΝ και κυρίως, του ΛΑΟΣ, ώστε να αποφευχθεί η πεντακομματική βουλή, που με το νέο εκλογικό νόμο καθιστά αβέβαιη την κυβερνητική μονοκομματική αυτοδυναμία.

Τι μέλλει γενέσθαι;

Τα τελευταία γεγονότα χρωμάτισαν και χαρακτήρισαν τις πολιτικές των κομμάτων της Βουλής. Το τι θα επακολουθήσει δεν είναι ευδιάκριτο. Όλα πλέον τα ενδεχόμενα είναι ανοικτά. Η Ν.Δ. μπορεί να θεωρεί ότι πέτυχε και πέρασε τη «μεταρρυθμισή» της και ότι ανοίγει ο δρόμος και για άλλες παρόμοιες. Η πανεπιστημιακή κοινότητα απειλεί με συνέχιση των κινητοποιήσεων, παρά το ότι η εμφάνιση των εκπροσώπων της στα ΜΜΕ περισσότερο υπονομεύει παρά προωθεί τους, έστω και ασαφείς, στόχους τους. Σίγουρα πάντως θα επιδιωχθεί πόλωση και οξύτητα. Τα αποτελέσματα όμως πιθανόν να είναι αρνητικά για τους στόχους όλων. Άρχισε πλέον ο κόσμος να κουράζεται, τουλάχιστο, από το κακοπαιγμένο θέατρο και από τους μάλλον ατάλαντους πρωταγωνιστές.